॥ मूकपञ्चशती॥ ॥ आर्याशतकम्॥

कारण-पर-चिद्रूपा काञ्चीपुर-सीम्नि कामपीठगता। काचन विहरति करुणा काश्मीर-स्तबक-कोमलाङ्गलता॥१॥ कञ्चन काञ्ची-निलयं करधृत-कोदण्ड-बाण-सृणि-पाश्चम्। कठिन-स्तनभर-नम्नं कैवल्यानन्द-कन्दम् अवलम्बे॥२॥ चिन्तित-फल-परिपोषण-चिन्तामणिरेव काञ्चिनिलया मे। चिरतर-सुचरित-सुलभा चित्तं शिशिरयतु चित्सुखाधारा॥३॥ कुटिलकचं कठिनकुचं कुन्दिस्मित-कान्ति कुङ्कमच्छायम्। कुरुते विहृतिं काञ्चां कुलपर्वत-सार्वभौम-सर्वस्वम्॥४॥

पञ्चशर-शास्त्रबोधन-परमाचार्येण दृष्टिपातेन। काञ्चीसीम्नि कुमारी काचन मोहयति कामजेतारम्॥५॥

परया काञ्चीपुरया पर्वत-पर्याय-पीनकुच-भरया। परतन्त्रा वयमनया पङ्कज-सब्रह्मचारि-लोचनया॥६॥

ऐश्वर्यमिन्दुमौलेः ऐकात्म्य-प्रकृति काञ्चिमध्यगतम्। ऐन्दव-किशोर-शेखरम् ऐदम्पर्यं चकास्ति निगमानाम्॥७॥

श्रितकम्पा-सीमानं शिथिलित-परमशिव-धैर्य-महिमानम्। कलये पाटलिमानं कञ्चन कञ्चकित-भुवन-भूमानम्॥८॥

आदत-काञ्चीनिलयाम् आद्याम् आरूढ-यौवनाटोपाम्। आगम-वतंस-कलिकाम् आनन्दाद्वैत-कन्दलीं वन्दे॥९॥

तुङ्गाभिराम-कुचभर-शृङ्गारितम् आश्रयामि काञ्चिगतम्। गङ्गाधर-परतन्त्रं शृङ्गाराद्वैत-तन्त्र-सिद्धान्तम्॥१०॥